

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2024.

«ΙΒ΄ ΛΟΥΚΑ»

*Μαξίμου οσίου του ομολογητού, Νεοφύτου
μάρτυρος, Πατρόκλου και Αγνής μαρτύρων,
Μαξίμου οσίου του Τραικού.*

έτος 17^ο Τεύχος 703

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ΛΟΥΚΑ (10 ΛΕΠΡΩΝ)

Αποστολικό ανάγνωσμα (Κολας.3,4-11) - Υπό Δημητρίου Φαραστέλη-θεολόγου

«...απεκδυσάμενοι τον παλαιόν άνθρωπον και ενδυσάμενοι τον νέον τον ανακαινούμενον εις επίγνωσιν κατ' εικόνα του κτίσαντος αυτόν» (Κολας.3,10).

Γράφοντας ο Απόστολος Παύλος στους Κολασσαείς, απευθύνεται σε μια συγκεκριμένη πραγματικότητα. Έχει στο μυαλό

του ανθρώπους, που πρόσφατα εγκατέλειψαν τον κόσμο, για να ενταχθούν στη ζωή της Εκκλησίας. Την είσοδό τους στην Εκκλησία την παρομοιάζει με θάνατο του **παλαιού ανθρώπου** και αναγέννηση σε μια νέα ζωή, δηλαδή γέννηση σε μια νέα ζωή: **«και ενδυσάμενοι τον νέον ανακαινούμενον εις επίγνωσιν κατ'εικόνα του κτίσαντος αυτόν» (Κολασ. 3,10).** Αυτή η νέα ζωή μένει κρυμμένη στο Θεό, γιατί είναι αφανής και άγνωστη στον κόσμο και μόνο ο Θεός τη γνωρίζει. Ποιος αλήθεια ξέρει εκείνον που αγωνίζεται πνευματικά και υποφέρει, για να μείνει πιστός στις εντολές του Θεού και να αγιασθεί; Ποιος γνωρίζει τον αγώνα όλων των αφανών αγωνιστών της ευσέβειας;

Η νέα εν Χριστώ ζωή του πιστού είναι ζωή Χριστού. Από Αυτόν κατευθύνεται, απ' Αυτόν τρέφεται και σ' Αυτόν κατατείνει. Είναι όμως ζωή μαρτυρίας και μαρτυρίου, όχι εγκόσμιας δόξας. Δε θα μείνει βέβαια για πάντα κρυφή. Θα έλθει η μέρα, που η ζωή αυτή θα φανερωθεί. Τούτο θα γίνει, όταν ο Χριστός φανερωθεί. Όταν θα έλθει **εν δόξη** ως θεάνθρωπος, για να κρίνει τον κόσμο. Πώς όμως μπορεί να γίνει η ζωή μας ζωή Χριστού; Η απάντηση του Παύλου είναι σαφής. Αν δε νεκρωθούμε για τον κόσμο, δε μπορούμε να ζήσουμε εν Χριστώ. Χρησιμοποιεί, για να γίνει αντιληπτός και παραστατικός, μια εικόνα, το γδύσιμο και το ντύσιμο, μια καθημερινή πράξη της ζωής μας: **«απεκδυσάμενοι τον παλαιόν άνθρωπον συν ταις πράξεσιν αυτού»** (Κολασ. 3,9). Σε άλλη επιστολή προς τους Γαλάτας ο Παύλος την πράξη μας αυτή τη συνδυάζει με το βάπτισμα: **«όσοι γαρ εις Χριστόν εβαπτίσθητε, Χριστόν ενεδύσασθε»** (Γαλ.3,27). Επίσημη στιγμή της νέκρωσης του παλιού ανθρώπου μέσα μας, είναι η τριπλή κατάδυση κατά το άγιο βάπτισμα: **«συνετάφημεν ουν αυτώ δια του βαπτίσματος εις τον θάνατον, ίνα ώσπερ ηγέρθη Χριστός εκ νεκρών δια της δόξης του πατρός, ούτω και ημείς εν κοινότητι ζωής περιπατήσωμεν»** (Ρωμ.6,4).

Ο Απόστολος Παύλος δε βλέπει κανένα άσαρκο συμβολισμό στο βάπτισμά μας, αλλά μια απλή πραγματικότητα. Μη ξεχνάμε πως το βάπτισμα στην αρχαία Εκκλησία προϋπόθετε τη μακρά προπαρασκευή του κατηχουμένου, που δεν ήταν άλλη από την κάθαρσή του με τη βοήθεια έμπειρου πνευματικού. Η νέκρωση του παλιού ανθρώπου συντελείται με τη νέκρωση των μελών μας: **«νεκρώσατε ουν τα μέλη υμών τα επί της γης, πορνείαν, ακαθαρσίαν, πάθος, επιθυμίαν κακήν και πλεονεξίαν, ήτις εστίν ειδωλολατρία»** (Κολασ. 3,5). Τα μέλη μας βέβαια δεν είναι ούτε καλά ούτε κακά, είναι απλά τα μέσα. Η χρησιμοποίησή τους από εμάς τους δίνει ποιοτικό περιεχόμενο. Έτσι ή τα κάνουμε μέλη Χριστού ή μέλη Διαβόλου. Πρέπει να νεκρωθούν για τον κόσμο, για να γίνουν μέλη Χριστού: **«ουκ οίδατε ότι τα σώματα υμών μέλη Χριστού εστί; Άρας ουν τα μέλη του Χριστού ποιήσω πόρνης μέλη; Μοι γένοιτο»** (Α΄Κορ. 6,15). Να πάψουν να απαντούν στους αμαρτωλούς ερεθισμούς του κόσμου. Να πάψουν να είναι γήινα και να γίνουν ουράνια. Τούτο πετυχαίνεται με την απόρριψη όλου του αμαρτωλού φορτίου, που συσσωρεύουμε συνήθως

στα μέλη μας. Γι' αυτό ο Παύλος αναφέρει μια δέσμη από αμαρτίες, που καλούμαστε να αποθέσουμε, είναι το παλιό ένδυμα, το παλιό που πρέπει να βγάλουμε για να καθαριστούμε. Δηλαδή : **« Νεκρώσατε ουν τα μέλη υμών τα επί της γης, πορνείαν, ακαθαρσίαν, πάθος, επιθυμίαν κακήν και την πλεονεξίαν, ήτις εστίν ειδωλολατρεία»** (Κολ.3,5). Να νεκρώσουμε την πορνεία, ακαθαρσία, πάθος, κακή επιθυμία, πλεονεξία, οργή , θυμό, κακία, βλασφημία, αισχρολογία. Τότε μόνο μπορούμε να **ενδυθούμε** το νέο άνθρωπο, που δεν είναι άλλος από την εικόνα, σύμφωνα με την οποία ο Θεός μάς έπλασε. Το μόνο που παλιώνει τον άνθρωπο είναι η αμαρτία. Ο εν Χριστώ άνθρωπος νικά κάθε στιγμή, με τον αγώνα και τη Θεία Χάρη την αμαρτία.

Όταν, λοιπόν, ο πιστός ενδυθεί το Χριστό, με όλες αυτές τις προϋποθέσεις , που ανέφερα, τότε όλα γίνονται νέα μαζί με το Χριστό! Νέες διαπροσωπικές σχέσεις ανάμεσα στους ανθρώπους. Οι παλιές σχέσεις ήταν: **σ' αγαπώ, γιατί μ' αγαπάς**. Το νέο είναι: **σ' αγαπώ, γιατί αγαπώ το Χριστό**. Αγαπιόμαστε γιατί και οι δυο αγαπάμε το Χριστό. Όλα στη ζωή μας διαπνέονται από το πνεύμα του Χριστού, σε όλες τις σχέσεις υπάρχει Χριστός. Όλοι μαζί συναποτελούμε το μυστικό σώμα του Χριστού, δηλαδή, την Εκκλησία: **« Τα πάντα και εν πάσι Χριστός»** (Κολ.3,11). Όλα, λοιπόν, νέα μαζί με το Χριστό! Νέο ακόμη και το σώμα μας. Το σύνθημα του παλιού ανθρώπου είναι μέχρι σήμερα: **Το σώμα είναι δικό μου, τον κάνω ό,τι θέλω**. Όμως, αγαπητοί μου, ένα τέτοιο σύνθημα, που ακούγεται έντονα σήμερα από ποτέ, είναι ουσιαστικά σωματοκτόνο. Καίει ο άνθρωπος το σώμα του με τα ναρκωτικά, μολύνει το σώμα του με την πορνεία, φθείρει το σώμα του με την ανηθικότητα και την ακολασία.

Το νέο για το σώμα είναι αυτό που προσφέρει ο Χριστός. Το σώμα είναι ιερό γιατί είναι ναός του Αγίου Πνεύματος. Το σώμα δεν είναι για την πορνεία και τη μοιχεία. Είναι για το μυστήριο του γάμου, είναι γυμναστήριο, για να γυμνάζεται η βούλησή μας, δεν είναι το θύμα, που πρέπει συνεχώς να πληρώνει τα σπασμένα της κάθε ασύνητης επιλογής μας. Γι' αυτό ο Παύλος μάς λέγει: **Νεκρώσατε ουν τα μέλη υμών τα επί της γης, πορνείαν, ακαθαρσίαν, πάθος, επιθυμίαν κακήν»** (Κολ.3,5). Αν

σκοτώσουμε τα αμαρτωλά πάθη, λέγει ο Παύλος, θα ζήσει η ηθική, η τιμιότητα. Αν πεθάνει η φθορά, θα ζήσει η χαρά, η εν Χριστώ χαρά.

Το πνεύμα του κόσμου με μια λέξη, από οικονομικής πλευράς, λέγεται **πλεονεξία**. Όσο πιο πολλά έχουν, τόσο πολύ νιώθουν ασφαλισμένοι, έτσι νομίζουν ότι είναι. Και προκειμένου να αποκτήσουν πολλά διαπράττουν απάτες, αδικίες, τοκογλυφίες, κλοπές. Αρκεί να έχουν πολλά. Δυστυχώς η πλεονεξία είναι παμπάλαιο φαινόμενο, τόσο όσο κι ο Σατανάς. Παμπάλαια η πλεονεξία όσο και η ειδωλολατρία. Ο Παύλος μάς προτρέπει να αποφεύγουμε **«την πλεονεξίαν, ήτις εστίν ειδωλολατρεία»** (Κολ.3,5). Το νέο εδώ που φέρνει ο Χριστός στη θέση της πλεονεξίας θέτει την **ολιγάρκεια** και την **ελεημοσύνη**. Με το νόμισμα της πλεονεξίας αγοράζεις μόνο το θάνατο. Με την ελεημοσύνη αγοράζεις την αιώνια ευτυχία.

Ο Πραγματικά ο εν Χριστώ αναγεννημένος, αγαπητοί μου, ξαναβρίσκει τη γνησιότητα της ύπαρξής του, αφήνει να φανεί η θεία εικόνα, σύμφωνα με την οποία έχει δημιουργηθεί. Η Εκκλησία έτσι γίνεται η πνευματική κοιλιά που κυοφορεί και τίκτει τους αναγεννημένους εν Χριστώ ανθρώπους. Όλα νέα κι ωραία μαζί με το Χριστό! Ο Χριστός είναι το νέο, το μετά. Όλα τα μετά του Χριστού πετυχαίνονται ύστερα από δικά μας μετά. Κι αυτός ο τρόπος είναι η **μετάνοια**. Σε πραγματική μετάνοια μάς προτρέπει ο Παύλος με τρεις προτροπές του: **«Απόθεσθε και υμείς πάντα»** (Κολ. 3,8). Πετάξτε τον παλιό άνθρωπο. Ντυθείτε την καινούρια αρετή της αρετής: **« ενδύσασθε τον νέον ανακαινούμενον εις επίγνωσιν κατ' εικόνα του κτίσαντος αυτόν»** (Κολ.3,10). Και τέλος νεκρώσατε τα πάθη: **«Νεκρώσατε ουν τα πάθη υμών τα επί της γης»** (Κολ.3,5). Όλα αυτά τα των αναγεννημένων εν Χριστώ ανθρώπων η Εκκλησία τα διαφυλάσσει, γιατί είναι **πολιτεία** των αναγεννημένων, των αγίων, μέσα στην οποία κάθε διάκριση, εθνική, φυλετική, κοινωνική καταργείται. Πράγματι, αφού όλα τα ζωντανά μέλη της Εκκλησίας είναι αναγεννημένα μέλη και φορούν πια το Χριστό, είναι η ζωή του καθενός χωριστά, αλλά και όλων μαζί, ζωή εν Χριστώ και ζωή της Εκκλησίας, που είναι ο Χριστός. Έτσι αποβαίνει η Εκκλησία η μόνη **αταξική κοινωνία**. Η νέα κοινωνία, μέσα στην οποία σώζεται ο κάθε άνθρωπος κι ολόκληρος ο κόσμος. **ΑΜΗΝ.**